

راهنمایی‌های عمومی برای مصرف صحیح دارو:

این دارو برای بیماری فعلی شما تجویز گردیده است لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه آن به دیگران خودداری ننمایید.

قبل از مصرف این دارو در موارد زیر با پزشک خود مشورت نمایید:

- وجود هر نوع حساسیت نسبت به این دارو و یا سایر داروها.
- در صورت مصرف داروهایی مانند آمپولوراید، داروهای بلک کننده کانال کلسیم، سایتمتیدین، دیگوکسین، فوروزماید، مورفین، پروکالین آمید، کینیدین، کینین، رانیتیدین، تریامترن، تری متوپریم، ونکومایسین، دیورتیک های تیازیدی، کورتیکو استروئیدها، فئوتیازین ها، هورمون های تیروئیدی، استروژن ها، ضد بارداری های خوراکی، فنی توفین، ایزونیازید، نیکوتینیک اسید، نیفدپین، سفالکسین، مدرک های سیستم سمپاتیک، الکل و سایر داروهای کاهنده قند خون.
- در صورت ابتلا به بیماری هایی مانند اختلالات کبدی، بیماری های غده تیروئید، لاکتیک اسیدوزیس، نارسایی کلیوی، بیماری های قلبی-عروقی حاد، بیماری هایی که سبب تاخیر در جذب غذا می گردند مانند اسهال، استفراغ، انسداد روده، وضعیت های ایجاد کننده هایپوگلیسمی و هایپر یا هایپوگلیسمی.
- بارداری و شیردهی.

نکات قابل توجه به هنگام مصرف دارو:

- این دارو را بیش از مقدار تجویز شده مصرف نکنید و دوره درمان را کامل ننمایید.
- متفورمین را اگر به صورت یک نوبت در روز استفاده می نمایید همراه مینا و در صورت استفاده به صورت دو بار در روز همراه مینا و شام مصرف ننمایید.
- در صورت مشاهده علائم لاکتیک اسیدوزیس مانند تند شدن تنفس، درد عضلانی، بدحالی و خواب آلودگی غیر طبیعی مصرف دارو را قطع کنید و با پزشک تماس بگیرید.
- رعایت رژیم غذایی، انجام تمرینات ورزشی و کاهش وزن هم زمان با مصرف متفورمین از اهمیت فراوان برخوردار می باشد.
- برای جلوگیری از بروز کنواسیدوزیس با لاکتیک اسیدوزیس باید سطح کتون، الکترولیت های سرم، گلوکز خون و در صورت لزوم pH خون، لاکتات، پیروات و متفورمین را چک کرد.
- ارزیابی سالانه فاکتورهای خونی و فعالیت کلیه ها ضروری می باشد.
- متفورمین را موقتاً برای عمل جراحی قطع کنید و تا وقتی که بیمار توانایی مصرف خوراکی دارو را بدست آورد و فعالیت کلیوی نرمال شود مصرف را شروع نکنید.
- در صورت نیاز به تزریق داروهای حاجب یددار جهت تصویربرداری پزشک مربوطه را از مصرف داروی متفورمین مطلع ننمایید.
- به بیمار پیاموزید که در صورت مشاهده علائم هایپوگلیسمی که شامل اضطراب، تاری دید، تعریق سرد، گیجی، رنگ پریدگی، اختلال در تمرکز، گرسنگی شدید، افزایش ضربان قلب، سردرد، تهوع، معیبهیت و خستگی مفرط میباشد، مواد قندی مانند عسل، قند و آبمیوه شیرین مصرف ننموده و به پزشک معالج خود مراجعه نماید.
- به بیمار پیاموزید که در صورت مشاهده علائم هایپرگلیسمی و کنواسیدوزیس که شامل تاری دید، خستگی، خشکی دهان، پوست خشک و برافروخته، تنفس سریع و عمیق با بوی خاص (مشابه بوی استون)، افزایش حجم و تعداد دفعات ادرار، درد شکم، تهوع، استفراغ و تشنگی مفرط می باشد سریعاً به پزشک معالج خود مراجعه نماید.
- وضعیت های همراه با هایپوگلیسمی مانند کلاپس قلبی-عروقی و سکت قلبی ممکن است به لاکتیک

اسیدوزیس یا از تمی منجر شود که در صورت بروز این وضعیت ها مصرف متفورمین می بایست سریعاً قطع گردد.

مقدار مصرف دارو:

مقدار مصرف هر دارو را پزشک تعیین می کند ولی مقدار مصرف معمول دارو به شرح زیر است:

مقدار مصرف در بالغین:

دوز اولیه: ۵۰۰ میلی گرم دو بار در روز همراه با غذا یا ۸۵۰ میلی گرم صبح همراه با مینا و برای افزایش دوز می توان ۵۰۰ میلی گرم را هر هفته و یا ۸۵۰ میلی گرم را هر دو هفته اضافه نمود.

دوز نگهدارنده برای این دارو ۵۰۰ میلی گرم یا ۸۵۰ میلی گرم دو تا سه بار در روز و حداکثر دوز ۲۵۵۰ میلی گرم در روز می باشد.

مصرف در کودکان:

کودکان زیر ۱۰ سال: کارایی آن اثبات نشده است.

کودکان بالای ۱۰ سال: دوز اولیه ۵۰۰ میلی گرم دو بار در روز همراه غذا که افزایش دوز آن ۵۰۰ میلی گرم هر هفته بوده و حداکثر دوز آن ۲۰۰۰ میلی گرم در روز می باشد.

مصرف در بارداری:

اگرچه گزارش مبنی بر ایجاد مشکلات جنینی در مورد متفورمین مشاهده نشده است ولی متفورمین در زمان بارداری توصیه نمی شود. برای کنترل قند خون در دوران بارداری رژیم غذایی به تنهایی یا همراه با انسولین توصیه می شود.

مصرف در شیردهی:

اگرچه متفورمین در شیر مادر وارد می شود ولی تاکنون گزارشی مبنی بر ایجاد مشکلات در نوزاد به اثبات نرسیده است. با این حال توصیه می شود مصرف این دارو در دوران شیردهی با احتیاط صورت گیرد.

عوارض جانبی:

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز بعضی عوارض ناخواسته نیز بشود. اگر چه همه این عوارض در یک فرد دیده نمی شود لیکن در صورت بروز هر یک از عوارض زیر با پزشک مشورت نمایید:

از مهم ترین عوارض جانبی می توان لاکتیک اسیدوزیس، آتمی ماکالوبلیستیک و هیپوگلیسمی را نام برد. عوارض دیگر شامل سردرد، ضعف، ناراحتی گوارشی، اسهال، نفخ شکم، درد، تهوع، استفراغ، تپش قلب، گرگرفتگی، راش پوستی، افزایش تعریق، بیماری های ناخن، درد عضلات، تشنگی نفس، لرز، علائم آتفوالنزا و هایپوگلیسمی می باشند.

شرایط نگهداری:

دارو را دور از نور، رطوبت و در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی گراد نگهداری ننمایید.

از مصرف داروی تاریخ گذشته خودداری ننمایید.

دارو را دور از دسترس کودکان نگهداری ننمایید.

تلفن صدای مشتری: ۰۹-۱۷۰۵۵۱۴۴۹۰ داخلی ۳۵۸

